

ботвание. Тя расте на всѣка земя, не иска никаква грижа, нѣма никаква цѣна, търпи и студъ и горещина, и суша и влага; а при туй се коси 5 пѣти въ годината.

Кравитѣ, овцетѣ, козитѣ и другитѣ домашни добитѣци, които се хранѣтъ съ коприва, затлѣстятъ и даватъ много по-вече млѣко, отъ колкото, ако се хранѣтъ съ сѣно; конетѣ се угоятъ, ставатъ силни и косъма имъ става лѣскавъ; домашнитѣ птици: кокошкитѣ, паткитѣ, юрдечкитѣ, пуйкитѣ, хранени съ коприва, не сѣтъ много яйца и месото имъ става вкусно още по-вече.

Колкото за употреблението ѝ трѣбва да знаемъ само това: прѣди да се даде на добитѣка, трѣбва да се покоси за да повѣхне, та да изгуби своето жилище. Тогава той ѣде съ голѣма охота. А на домашнитѣ птици трѣбва да се дава попарена, накълцана и размѣсена съ брашно или трици.

Сѣщата полза принася и сѣмето на копривата, давано като зобъ на добитѣка заедно съ други примеси.

Съобщава: Ц. Калчевъ.

ПОЛУЧВАНІЕ СОЛЪ ОТЪ ПАЛМИТѢ.

Въ горѣщитѣ мѣста, когато пѣтницитѣ изпаднатъ въ нѣкоя пуста гора и нѣматъ солъ за да насолѣтъ дивеча, който имъ служи за храна, ето какъ си получаватъ солта: По тѣзи мѣста расте една малка палма, наречена *Яра*, която дава яйцеобразни плодове, голѣми колкото плодетѣ на обикновенна круша. Събиратъ тѣзи плодове, наклаждатъ голѣмъ огънь, и ги хвърлятъ въ него. Слѣдъ като изгорѣтъ плодетѣ, остава една бѣла пепель, която има соленъ вкусъ, както самата солъ!
